

stillet, vedtages, ikke vil komme til at opholde sig paa Orlogsværftet mere end et Kvarter udover, hvad de hidtil har gjort; det er det hele. Ved en Økonomisering med Fritiden vil den Time, som ønskes tillagt deres Arbejdstid, i Virkeligheden kun medføre, at de opholder sig paa Arbejdsstedet et Kvarter ud over den nu normerede Tid. Men, siger man, det er alligevel forkert, thi der er jo en Verdensbevægelse, der gaar ud paa at faa Arbejdstiden sat ned til 8 Timer. Jeg gør imidlertid opmærksom paa, at Staten ikke har stadfæstet dette Princip i sin Lovgivning. En Omregulering af Arbejdstiden paa Orlogsværftet er foregaaet flere Gange, men aldrig under Tryk fra Arbejdernes Side. Det er Administrationen, der hver Gang har omreguleret Arbejdstiden, det er sket flere Gange i de svundne Tider.

Man vil altsaa ved Ministeriets Forslag tilvejebringe en forhøjet Løn for Arbejderne, og denne Lønforhøjelse gaar ud paa, at Overhaandværkere vil faa en forhøjet aarlig Indtægt af 182 Kr. 40 Øre, Haandværkere af første Klasse vil faa en Lønforhøjelse af 136 Kr. 80 Øre aarlig, Haandværkere af anden Klasse en Lønforhøjelse af 136 Kr. 80 Øre aarlig, og Haandværkere af tredje Klasse samt Værftsarbejdsmænd og Tøjhusarbejdere vil faa en forøget aarlig Løn af 121 Kr. 60 Øre. Med andre Ord, Arbejderne paa Orlogsværftet vil faa en Lønforhøjelse af en Ottendedel ud over, hvad de hidtil har modtaget; og ikke alene det, men deres Pension vil jo ogsaa blive forøget med en Ottendedel. Naar man drager en Sammenligning mellem Arbejderne paa Orlogsværftet og Arbejderne i andre Etater, maa man heller ikke glemme, at Orlogsværftets faste Arbejdere har mange værdifulde Emolumenter. Jeg skal nævne nogle af disse. Foruden den normerede Dagløn og det i Lønningsloven af 30. September 1909 fastsatte Tillæg af 96 Kr. og 192 Kr. aarlig, efter henholdsvis 8 og 16 Aars dadel-fri Tjeneste, har de Adgang til at erhverve sig forøget Fortjeneste ved Ekstraarbejde og ved Akkordarbejde. De har Pensionsret ifølge Underklassernes Pensionslov af 20. November 1876. De har Ret til billige Boliger i Nyboder. De har Ret til fuld Løn paa Sygedage og har forskellige Begunstigelser i Sygdomstilfælde, saaledes frit Lægetilsyn, fri Medicin, ikke alene for sig selv, men ogsaa for Hustru og Børn under 18 Aar, samt Ret til Indlæggelse paa Sygehus mod Afkortning af 33 Øre af deres Dagløn m. m. De har endvidere

Adgang til rentefrie Laan og Adgang til Køb af Beklædningsgenstande med rentefrie Afdrag. Endelig faar en Del af Mandskabet udleveret Arbejdstøj. Værdien af alle disse Emolumenter er af Kommissionen opgjort til at være ikke mindre end ca. 160 Kr. aarlig pr. Mand. Hvad de private Arbejdere angaar, har de ligesom de faste Arbejdere, for saa vidt de har haft uafbrudt Arbejdstid i mindst 2 Aar, en aarlig Ferie paa 6 Dage med Bibeholdelse af deres Løn for disse Dage. De private Arbejdere har endvidere, naar de har arbejdet i 20 Aar, Ret til Pension i Henhold til Loven af 19. April 1907 og Adgang til Understøttelse under Sygdom paa Grund af Tilskadekomst i de første 13 Uger efter Tilskadekomsten. Naar man forhøjer Arbejdstiden for de faste Arbejdere, forhøjer man den ogsaa for de private Arbejdere, og idet man forhøjer Arbejdstiden for begge Parter, forhøjer man Lønnen og dermed ogsaa Pensionen.

Man har sagt, at det var et Slags Tilbageskridt, man foretog her, naar man nu vilde forøge Arbejdstiden for Orlogsværftets Arbejdere med en Time. Lad os da et Øjeblik se, hvorledes Arbejdstiden er i vore Nabolande. Det viser sig da, at paa lignende Værfter i Sverige er Gennemsnitsarbejdstiden $9\frac{1}{4}$ Time daglig, det vil sige et Kvarter mere, end der her bliver Tale om ved vort Orlogsværft. I Norge er Arbejdstiden gennemsnitlig 8 Timer 50 Minutter, og i vort tredje Naboland Tyskland er Forholdet det, at ved Orlogsværftet i Kiel er Arbejdstiden 9 Timer daglig, ved Orlogsværftet i Danzig 10 Timer og ved Orlogsværftet i Wilhelmshafen 9 Timer. Naar vi altsaa gaar op til 9 Timer, kommer vi ikke højere op, end Arbejdstiden er i lignende Virksomheder i vore tre Nabolande. Jeg maa derfor meget varmt anbefale det høje Ting at følge Regeringsforslaget; at gaa med til yderligere Indrømmelser kan jeg ikke tilraade.

Det er af de tre Grupper i Finansudvalget — altsaa ogsaa med Tilslutning af Højres Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) — ønsket, at man skulde lønne Arbejderne i de 9 lovbestemte aarlige Helligdage. Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) ønskede, at vi skulde indskrænke Antallet af disse Helligdage. Dette sidste staar ikke i Forsvarsministerens Magt, det vedrører den kirkelige Lovgivning, og det ærede Medlem maa søge at indvirke paa Kultusministeren, om det er muligt at faa ham til at indskrænke Helligdagens Antal. Det er